

at skaffe mig Besked om, hvad der var af Laan, og hvad der var af Tilgodehavende for Sparekassen, og paa den Maade fik jeg bekræftet, at den Saldopostering, der var anvendt, var Udtryk for de virkelige Forhold. Endvidere fik jeg senere bekræftet, hvad jeg ogsaa havde forudsat, at fremtidig vilde ethvert Laan blive nævnt paa Regnskabet. Jeg akkviescerede altsaa ved Oplysningen om — den, jeg for Resten modtog fra Finansministeren —, at Saldoposteringen var i reel Orden, og det viste sig, at ogsaa Nationalbanken beroligedes. Jeg erfarede senere paa samme indirekte Maade som den, hvorpaa jeg fik Meddelelse om Saldoposteringen, at Nationalbanken havde for sit Vedkommende undersøgt Forholdet og faaet Opgørelsens Rigtighed bekræftet. Og selvfølgelig havde Banken acquiesceret ved den skete Opklaring, thi med Tiltro til, at der foregik noget uredeligt, havde Nationalbanken naturligvis ikke bagefter staaet i Forretningsforhold til denne Sparekasse. Saadan er Forholdet.

Nu bagefter, nu da det hele ligger klart for alle og kan ses i den skarpe Belysning, som nu kastes over Forholdene, kan man sagtens kritisere, nu er det saa saare nemt for enhver at sige, hvad der skulde have været gjort, hvorfor det skulde have været gjort osv. osv., men jeg beroligedes som sagt fuldstændig ved de Oplysninger, jeg modtog, og jeg drister mig til at tro, at selv om det havde været det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, var han optraadt som jeg under ganske lignende Omstændigheder. (*Birck*: Hvilke var de Oplysninger?) Det var, at Sparekassen havde et saadan Laan hos Nationalbanken, og at den i en anden Bank, Privatbanken, havde et Tilgodehavende, og at Laanet og Tilgodehavendet var af en saadan Beskaffenhed, at Saldoposteringen, der var nævnt paa Regnskabet af 1906, reelt var fuldkommen korrekt. Det var de Oplysninger, der forelaa for mig. Jeg venter for Resten, at den kritiske Undersøgelse, der nu er i Gang, vil vise, at disse Oplysninger have været rigtige.

Jeg vil fremdeles i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at man akkviescerede, sige: Ja, det vil sige, man søgte Oplysning, og efter at man antog Forholdene for fuldt opklarede, akkviescerede man, men heller ikke før. Og jeg har netop i disse Dage hørt, at der i 1901 før Ministeriet Deuntzers Dannelse altsaa i Højreministeriets Tid skulde have været Tale

om at underkaste Sparekassen en Under-søgelse, og hvad er der saa sket den Gang? Der er selvfølgelig sket det, at man har akkviesceret ved de Oplysninger, man den Gang har faaet. Man har selvfølgelig ment at kunne gaa ud fra efter de Indtryk eller Oplysninger, man fik, at alt var i Orden, og jeg har ingen Grund til at tro, at dette ikke har været berettiget. Men naar det er Tilfældet den Gang, tror jeg, at ærede Medlemmer fra Højres Side skulle være lidt varsomme med at bedømme Mennesker, fordi de ere af en anden politisk Farve, paa anden Vis end man vil have, at de Folk, som den Gang overvejede, skulle bedømmes.

Jeg vil dernæst sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christense.), og jeg beklager, at „Fortrykket“ ikke er kommet længere, end at det kun lige er naaet til Begyndelsen af det ærede Medlems Tale i Gaar. Derfor kommer jeg til at sige de Par Ord, jeg vil sige til det ærede Medlem, med en Reservation. Jeg sad og hørte paa det ærede Medlems Tale, og jeg nedskrev, at det ærede Medlem sagde, da han omtalte, at man havde faaet at vide, at der var et Laan, som ikke var nævnt paa Regnskabet, eller hvordan det ærede Medlem nu udtrykte sig — at man havde ikke i den Anledning foretaget „nogen som helst“ Undersøgelse. Jeg nedskrev det, men jeg siger det altsaa med den Reservation, at jeg har ikke haft Lejlighed til at se „Fortrykket“. Jeg spurgte bagefter det ærede Medlem, om han havde brugt denne Udtalelse, men han mente ikke at have brugt den. Imidlertid har jeg nedskrevet dette, og da Forhandlingen gaar videre og slutes, inden „Fortrykket“ kommer, vil jeg for det Tilfælde, det ærede Medlem har brugt denne Udtalelse, sige, at dette jo er ganske urigtigt, men at der blev foretaget en Undersøgelse til Opklaring af Forholdet.

Fremdeles vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar han tænker tilbage paa sin Revisortid i Bondestandens Sparekasse, tror jeg, han vil faa Brug for, at man ser Sagen ogsaa for hans Vedkommende i det Lys, den den Gang maatte ligge i for ham, og at man ikke ser Sagen i det Lys, som *nu* er. Det, tror jeg nok, skal stadfæste sig, naar Resultatet af alle de Undersøgelser, som ere i Gang, kommer frem. Og naar det ærede Medlem selv har Brug for, at man ser Sagen i det Lys, som den Gang var, tror jeg, det ærede Medlem kan staa sig ved at gøre det samme overfor andre.

Endelig har jeg en Slutningsbemærk-